

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

1. semmisítse meg a felperes 2004. májusi nyugdíjértékesítőt, és egyben az egyenértékűség elvének tiszteletben tartásával a felperes lakóhelye szerinti ország fővárosára, vagy ennek hiányában az eltérő megélhetési költségek megfelelő visszatükrözéseként arra a helyre megállapított korrekciós együtthatót alkalmazza, ahol a felperes költségei valószínűleg felmerülnek,
2. kötelezze a Gazdasági és Szociális Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Jelen ügyben hivatkozott jogalapok és érvek hasonlóak a T-35/05. sz. Elisabeth Agne-Dapper és társai kontra Bizottság ügyben hivatkozottakkal.

Az Olasz Köztársaság által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. március 4-én benyújtott kereset

(T-110/05. sz. ügy)

(2005/C 115/56)

(Az eljárás nyelve: olasz)

Az Olasz Köztársaság, képviseli: Giacomo Aiello, avvocato dello Stato, kézbesítési cím: Luxembourg, 2005. március 4-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

1. Semmisítse meg a megtámadott rendeletet abban a mértékben, amennyiben nem ír elő semmilyen, a 2777/75/EGK rendelet 14. cikke szerinti rendkívüli intézkedést a baromfihúsipar támogatására a madárinfluenza által érintett, és a szabad mozgást korlátozó állatorvosi intézkedések tárgyát képező zónákban történő elhelyezés lehetősége miatt elpusztult csibék vonatkozásában.
2. kötelezze az Európai Közösségek Bizottságát a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Az Olasz Köztársaság kormánya az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága előtt megtámadta az olaszországi tojásipar

támogatásának egyes rendkívüli intézkedéseiről szóló, 2004. december 9-i 2102/2004/EK bizottsági rendeletet ⁽¹⁾ abban a mértékben, amennyiben nem ír elő semmilyen, a 2777/75/EGK rendelet ⁽²⁾ 14. cikke szerinti rendkívüli intézkedést a baromfihúsipar támogatására a madárinfluenza által érintett, és a szabad mozgást korlátozó állatorvosi intézkedések tárgyát képező zónákban történő elhelyezés lehetősége miatt elpusztult csibék vonatkozásában.

Állításának alátámasztására az olasz kormány az alábbi érvekre hivatkozik:

- 1) Az EK 34. cikk (2) bekezdésének második albekezdésében foglalt, a közösségi termelők hátrányos megkülönböztetésének tilalmára vonatkozó elv megsértése, amennyiben Olaszország esetében piac támogatását célzó rendkívüli intézkedéseket csak a tojásipar vonatkozásában fogantatosítottak, a baromfihúsipar vonatkozásában megtagadták a hasonló intézkedéseket, minek következtében a holland tenyésztőkhöz viszonyítva hátrányosan különböztették meg az olasz baromfitenyésztőket, és következképpen megsértették az EK 34. cikk (2) bekezdését.
- 2) A Bizottság hatáskörrel való visszaélése és nyilvánvaló értékelési hibája, mivel azáltal, hogy megtagadta az elhelyezés lehetősége miatt elpusztult naposcsibék vonatkozásában is a piac támogatását célzó rendkívüli intézkedések fogantatosítását, túllépte a baromfihús piacának közös szervezéséről szóló alaprendelet által ráruházott hatáskörét, és értékelési hibát követett el az olasz baromfihúsipar tekintetében, valamint a rendelkezésére álló, a termelési struktúrára vonatkozó adatok vonatkozásában.
- 3) A 2777/75 rendelet 14. cikkének megsértése és téves értelmezése, amennyiben a Bizottság részéről az elhelyezés lehetősége miatt elpusztult naposcsibék vonatkozásában a piac támogatását célzó, rendkívüli intézkedések fogantatosításának indokolatlan megtagadása a 2777/75 rendelet 14. cikkének téves értelmezéséből ered.

Végül a felperes a jogi aktusok indokolási kötelezettségének megsértésére hivatkozik.

⁽¹⁾ HL L 365., 2004.12.10., 10. o.

⁽²⁾ HL L 282., 1975.11.1., 77. o.